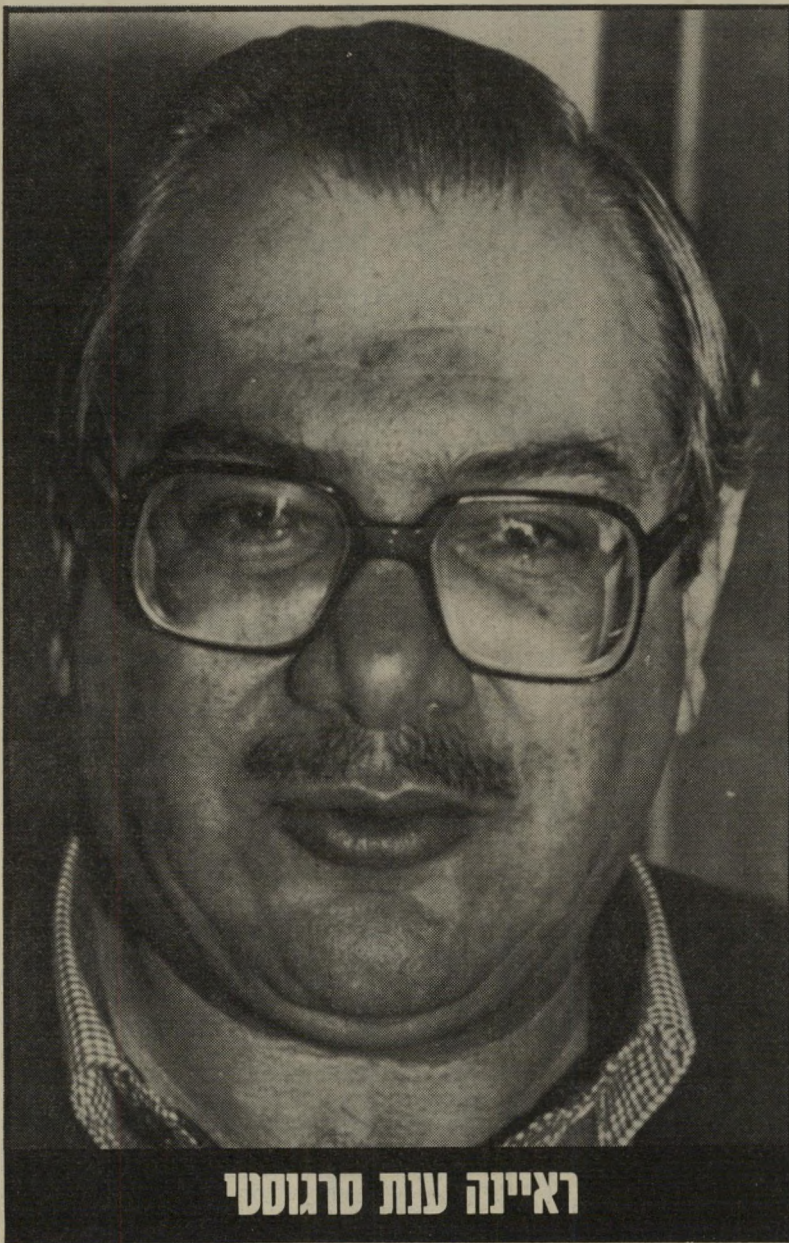

חנא סניורה, הרוקח שהפך לדובר העיקרי של הפלסטינים בשטחים הכבושים ושארשיף מינה אותו כחבר במישלחת הירדנית-פלסטינית, מספר על ילדותו ונעוריו, זיכרונותיו משתי מילחמות בירושלים, ועל המתרחש בתוככי אשריף עכשיו

ראיינה עות סרגוסטי

"ב-1948 לא ארזנו שום דבר, לא לקחנו כלום. אספנו את כל החפצים במרתף ונעלנו אותו. היינו בטוחים שנחזור"

"למדנו את הלקח של 1948 – שאם נצטרך למות, מוטב למות בבית, לא להיות פליטים פעם שניה"

"אני זוכר את מילחמת 1967. הייתי בירושלים עם ילדה בת שנה. נשארנו בתוך הבית, עד שהמצב התברר"

"אני לא מרגיש שאני מאוד אמיץ, כי הרבה פעמים אני פוחד. אבל אני מנסה להיות זהיר"

"אשתי לא מרוצה מהחפקיד שלי. היא חושבת על המישפחה ומרגישה בסיכון. היא לא אופטימית כמוני"

"אני מאמין באלוהים. אני נוצרי, לא דתי, לא הולך לכנסייה. הדת היא מה שאחה עושה, לא מה שרואים"

"המתון נקרא תמיד בוגד!"

שעל הר-הבית. מיסגד אל-אקצה ומיבנה כיפת-הסלע עם הכיפה המוזהבת. וברקע ירושלים המערבית החדשה. משרדו של עורך אל-פג'ר צנוע, יש בו שולחן וכמה כיסאות. על השולחן ניירת, מכשיר-טלפון רב-קווי ומכשיר טלסק. דלתו של העורך פתוחה. ופעמים רבות במשך הראיון נכנסו אנשים לחדר בשאלות ובבקשות שונות. סניורה עונה לכולם בסבלנות ובשקט. העובדים בעיתון אומרים שהוא אדם סימפטי, שנוח לעבוד איתו. הוא אינו מתרגז ואינו מתערב יותר מדי בעבודת העיתונאים. בשבועות האחרונים הפך סניורה – שלא

תונות היוצאת לאור בירושלים המזרחית ובשטחים הכבושים בכלל נפסל לעיתים קרובות על-ידי הצנזורה. לעיתים אלה ד"ר רים שפורסמו כבר בעיתונים ישראלים ב-תוך הקו הירוק, אך אסורים לפירסום מעבר לקו הירוק. ליד הציור הזה תלויה מפה של כל-הארץ. מן היסוד עד הירדן, ובה פירוט בערבית של כל היישובים משני עברי הקו הירוק. על קיר אחר תלוי תצלום של ירושלים. כמוהו אפשר למצוא בהרבה בתים יהודיים וערבים – תצלום מן הזווית היפה והמפורסמת ביותר של העיר – מהר הזיתים. בתצלום נראית העיר-העתיקה והחומה בקידמת התמונה. עם שני המיבנים

אבל רוב היום נמצא חנא סניורה במע-רכת היומון אל-פג'ר. עיתון בשפה הערבית היוצא לאור בירושלים המזרחית. לעיתון גם מהדורה אנגלית שבועית. במשך תקופה מסוימת היה נסיון להוציא גם מהדורה עברית, אך הרעיון נקטע באיבו. סניורה הוא מזה 11 שנים העורך האחראי של העיתון. מול עגלוני איש-עסקים והבעלים של אל-פג'ר יושב בארצות-הברית ועושה גיחות מעת לעת למערכת העיתון, הנמצאת בירושלים המזרחית. על הקיר מאחורי סניורה תלוי ציור ובו פרחים ציבעוניים. מצד ימין יש משולש צהוב ועליו הכתובת: נפסל על-ידי הצנזורה. חומר רב של העיר-

כשנורמה סניורה אינה בבית – כמו בימים אלה. כשהיא שוהה בלונדון עם אמה, הנמצאת שם בטיפולים רפואיים – משגיח בעלה. חנא סניורה, על שלושת הילדים, והוא שעוזר להם בלימודים. כשהוא נכנס הביתה בערב, אחרי יום-עבודה מפרך במערכת העיתון אל-פג'ר באים לקראתו דונה (20), הלומדת באוניברסיטת בית-לחם, נטלי (15) לבושת המיכנסיים, הלומדת בבית-ספר-תיכון, וסמעאן (10), הבן הקטן, הלבוש מיכנסי טרנינג וסווטשירט מודרני, לרגליו נעלי אדידס. הם מתגוררים בבית-חנינא, בבית-אבן, על הכביש הראשי ירושלים-רמאללה.